

Таблиця 1

Залежність сумарних витрат у розрахунку на одну корову від розміру молочних комплексів

Розмір молочної ферми за чисельністю корів, голів	Внутрішньо-фермерські та управлінські витрати на одну корову, грн.	Транспортні витрати на одну корову, грн.	Сумарні витрати, грн.		Загальне перевищення оптим. суми витрат 1460 грн. (графа 4–1460)х графа 1
			На одну корову	На одну тону молока	
1	2	3	4	5	6
600	964	505	1471	245,2	6600
800	945	520	1465	244,2	4000
1000	927	533	1460	243,3	0
1200	917	546	1463	243,8	3600
1400	911	559	1470	245,0	14000
1600	905	572	1477	246,2	27200
1800	890	585	1481	246,8	37800
2000	833	598	1484	247,3	48000
2200	877	611	1488	248,0	61600

В таких випадках треба побудувати два МК-2200 та дві локально-допоміжні свинарські ферми потужністю 1150 молодняку свиней у віці двох місяців для реалізації населенню. Нижче у табл. 1 представлено залежність сумарних витрат у розрахунку на одну корову від розміру молочних комплексів.

**СУЧАСНІ ВИМОГИ
ДО МЕХАНІЗМУ РОЗПОДІЛУ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ
У КАПІТАЛЬНОМУ БУДІВНИЦТВІ**

**СИМАК С.В.,* ЗДОБУВАЧ,
АКАДЕМІЯ МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ**

Серед безлічі проблем державного будівництва в Україні особливо актуальними є питання, пов'язані з поверненням і облаштуванням осіб інших національностей.

Управління інвестиційними ресурсами в капітальному будівництві, зокрема, бюджетними коштами, або управління

* Науковий керівник – Корецький М.Х., д.держ.упр., професор

розподілом бюджетних коштів у капітальному будівництві – цілеспрямована дія державних органів на процес розподілу бюджетних коштів в капітальне будівництво з метою отримання максимальної вигоди, тобто будівництво максимальної кількості господарських і життєво важливих для народу об'єктів у нормативні терміни.

Існуючий механізм розподілу бюджетних коштів у капітальному будівництві не відповідає сучасним вимогам і є малоефективним з таких причин: обмежені бюджетні кошти, що спрямовуються на капітальне будівництво, розпилюються на численні будівельні об'єкти; відсутній системний відбір об'єктів для включення в річний план будівництва; капітальні вкладення на будівельні об'єкти, що увійшли до плану, виділяються не за нормативом; заплановані бюджетні кошти в капітальне будівництво надходять украй нерівномірно протягом року; відсутній системний моніторинговий контроль за освоєнням бюджетних коштів у капітальному будівництві.

Виникає проблема побудови системи, раціонального механізму розподілу інвестицій і перш за все фінансових ресурсів у капітальне будівництво.

Слід зазначити, що проблеми ефективного управління інвестиційним процесом при розподілі бюджетних коштів і їх раціонального використання в капітальному будівництві на державному і регіональному рівнях дуже мало досліджені як у зарубіжній, так і у вітчизняній літературі.

Розробка раціональної системи розподілу обмежених бюджетних інвестицій у капітальне будівництво, а також їх ефективне використання в процесі будівництва об'єктів на сьогодні зумовлена об'єктивною необхідністю трансформації економіки в розвинену ринкову і закономірностями побудови ринкових форм господарювання, у тому числі й щодо державної форми власності. Зрештою, побудова і реалізація такого ринкового механізму функціонування підприємств капітального будівництва, що фінансуються через бюджетні органи держави, щоб вони були конкурентоспроможними з малими, середніми і великими підприємствами приватної форми власності.

Через неповне висвітлення в наукових публікаціях проблем раціонального відбору об'єктів нового й незавершеного будівництва для включення до Переліку (програма будівництва об'єктів на черговий рік) зі створення раціонального механізму розподілу бюджетних інвестицій у капітальне будівництво як на регіональному

рівні, так і по різних замовниках будівельних об'єктів у сучасних умовах (в умовах переходу до ринкової економіки) ми вимушені досліджувати ці питання як схему планування й регулювання розподілу інвестицій, що склалася на сьогодні, в капітальному будівництві і за допомогою досягнень економіко-математичного апарату із застосуванням комп'ютерних технологій шукати шляхи вдосконалення та підвищення ефективності капітальних інвестицій у будівництві.

Інвестиційна діяльність дає можливість розширити відтворення основних фондів і виробничих потужностей на базі досягнень науково-технічного прогресу, регулює розвиток економіки, значно підвищує її ефективність.

При переході до ринкової економіки суб'єктами інвестиційної діяльності можуть виступати державні, кооперативні, акціонерні та інші установи, а також приватні особи. При цьому всі вони мають однакові права й соціально-економічні гарантії. Така різноманітність вже не зможе регулюватись тільки адміністративними методами. Потрібно швидко розробити й запровадити такі економічні методи управління, які зробили б цей процес ефективним.

Ефективність інвестиційної діяльності залежить від рівня розвитку капітального будівництва, інвестиційного та промислово-будівельного комплексів, що, у свою чергу, зумовлюються виробничим потенціалом його матеріально-технічної бази, кваліфікацією складу виконавців, науково-технічним рівнем проектних рішень, станом організації та планування інвестиційного процесу, забезпеченістю його фінансовими ресурсами.

Діючий механізм інвестиційної діяльності є не повним і не має достатньої методологічної та методичної основи. У ньому відсутні такі складові, як фінансовий механізм інвестиційного процесу відтворення капіталу, фінансовий механізм інвестиційної діяльності, механізм формування ресурсів та інші.

Дослідження інвестиційного процесу в будівництві, виявлення резервів його скорочення і розробка науково обґрунтованих рекомендацій щодо їх практичного використання мають базуватися на комплексному розгляді цього процесу як єдиної економічної системи з притаманною їй сукупністю багатьох ознак усіх складових елементів. Ця важлива методологічна передумова дає можливість оптимізувати структуру інвестиційного процесу і створити економічний механізм його реалізації в будівництві.

Надзвичайно актуальною проблемою сучасного етапу розвитку економіки є проблема інтенсифікації капітального будівництва і

скорочення на цій основі загального часу створення та модернізації основних фондів. Все частіше в дослідженнях різних питань згадані проблеми зустрічається термін “інвестиційний процес”. Це не випадково. Застосування цього терміна в контексті, де йдеться про формування механізму реалізації капітальних вкладень і ефективність створення основних фондів, дає змогу підкреслити комплексний, системний підхід до нарощування й оновлення виробничого потенціалу економіки країни. В інвестиційному процесі об’єднується діяльність багатьох учасників розширеного відтворення, які працюють над створенням основних фондів, що випускають продукцію та задовольняють суспільні потреби.

ФОРМУВАННЯ ОБ’ЄДНАНЬ КЛАСТЕРНОГО ТИПУ ЯК ВАЖЛИВА ПЕРЕДУМОВА ВПРОВАДЖЕННЯ РИНКОВО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ СТРУКТУРИ

***СМІГУНОВА О.В., СТ. ВИКЛАДАЧ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Згідно Господарсько-процесуального кодексу України підприємство – це самостійний суб’єкт господарювання, створений органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб’єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідницької, торгівельної, іншої господарської діяльності в порядку передбаченому цим кодексом та іншими законами.

Впровадження ринково-підприємницької організаційної структури має поєднуватись із здійсненням заходів, орієнтованих на адаптацію підприємницьких формувань до впливу цілого ряду процесів, які відбуваються в сільських агломераціях України протягом періоду ринково-підприємницької трансформації агропромислової сфери її економіки – урбанізації, депопуляції, деаграрізації, парцеляції, деіндустріалізації. Існування негативного впливу згаданих процесів на соціально-економічний розвиток сільських агломерацій є очевидним, тому виникає необхідність у формуванні інструментарію для його подолання, який обов’язково має включати наступні три інструмента – концентрацію, кооперування та інтеграцію.

Виробнича інтеграція є господарсько-організаційним процесом, спрямованим на формування пакету спільних інтересів, яке